

n
n
6
>
l
ij
e
t

it
-
n
-
n
n
-

n
-
t

n

Schrijvende Lezers

Het boek van van Buuren

Ik begrijp niet dat iemand als van Buuren, zelf geboren na de oorlog, 66 jaar na de oorlog nog dingen boven water ziet te krijgen die helemaal niet waar zijn, het gaat mij niet over Maas-luis, maar over het Westland.

Ik was zelf 17 jaar toen de oorlog, met de bezetting tot gevolg, plaats had, dus bewust meegemaakt. Hij schrijft b.v. dat het hele verzet niet heeft ge-deugd. De knokploegen, dat waren vrijbuiters en stoere jongens die met revolvers en stenguns allerlei toeren uithaalden, overvallen pleegden en sabotage daden uitvoerden waar alles is misgegaan, de overval op de Boer-derij van z'n oom Klaas waar 17.500 euro is buitgemaakt, maar dat zullen wel gulden geweest zijn, en volgens van Buuren hebben ze dat geld voor eigen consumptie gebruikt, een zwa-re beschuldiging. En onderduikers

kregen geen voedselpakketten, maar bonnen voor brood en dergelijke. Die bonnen haalden ze met overvallen op gemeentehuizen en ook bevolkings-registers. U slaat helemaal de plank mis als het over het Westland gaat, de boeren en tuinders schildert u af of het allemaal zwarthandelaars wa-ren. Ikzelf was ook tuinder en spruit-boer. De groenten en aardappelen werden voor veilingprijs verkocht en ook dat er aan de Maasdijk een Duit-ser woonde die later met een Maas-dijker is getrouwd, nooit van gehoord. Ik woon er toch al zo'n 85 jaar. Ook over die meiden die met de Moffen meegingen; Maasluis was ordelijk verlopen maar aan de Maasdijk was het een bende. Nu ik kan je vertellen dat het er ordelijk aan toe is gegaan. Ik heb er zelf bijgestaan, het was bij Concordia aan de dijk niks geen bende. Maar ja, van Buuren, je weet niet wat het spreekwoord zegt: 'ho-ren zeggen is horen liegen'. Ik zou nog veel meer op kunnen schrijven. Als je wat wil weten, kom je naar mij toe. Ik wil het hierbij laten.

L. Herbert
Maasdijk

1945-2025

TEUC
geval,
tocht g
derij J.
Boom
Deze f
ren 19.
oorlog
Ten vic
woord
en de '
"Conr
En ka
De bur
kant w
wel we
verstar
alleen
Frans
De Sch
Maass

Schrijvende Lezers

Reactie op "De waarheid is boven tafel gekomen, eerder gepubliceerd in De Schakel en n.a.v. reacties o.a. in Trouw"

Wat drijft de heer Maarten van Buuren een boek te schrijven over het gewapend verzet tijdens de Tweede Wereldoorlog? Zijn verhaal is nogal persoonlijk getint en brengt geen landelijke, behalve slecht onderbouwde, beweringen naar buiten. In elk geval betreffende datgene wat in de pers tot heden vermeld is.

In de eerste plaats gaat het om de "rehabilitatie" dan wel "publiek-eerherstel" van de schlemiel NSBer en landwachter met wat kruimelwerk voor de NSB. De gezegden eerherstel en rehabilitatie zijn onterecht en dat werkt alleen al irritatie op. Het pak slaag van Lein Francke door Piet Doelman, zelf nog kort geleden door de SD onder handen genomen, liep faliekant uit de hand. Het mocht niet. Geen eigen rechter spelen, helemaal fout. Onbegrijpelijk? Hij pakte de vader van Jaap, zijn zoon, als een soort represaille. Had Piet dat soms geleerd van Lein's nazievriendenclub? Hoeveel onschuldige Nederlanders onder kennelijke goedkeuring van Lein, (hij maakte toch zelf deel uit van de "nieuwe orde"), zijn in vijf jaar tijd uit represaille dood, geschoten! Duizend, tweeduizend, drieduizend?! Maarten van Buuren suggereert dat het verzet, nota bene in heel Nederland, een soort misdaadsyndicaat, een maffiabende was.

In Trouw van 5 november schrijft mevrouw Nel van Oosten-Verhulst dat in het huis van haar ouders door bemiddeling van Piet Doelman een joods meisje was opgenomen. Elke week, een half jaar lang, bracht Piet distributiebonnen en kostgeld voor het meisje. En dat brengt me op de overval op de boerderij van Klaas van Buuren de oom van Maarten. Toen de voedselsituatie steeds nijpender werd moesten er onorthodoxe maatregelen genomen worden om de vele onderduikers in hun behoeften te voorzien. Boeren die goed bekend stonden hoefden niets te duchten. Wel zwarthandela-ren, die zwaar misbruik- maakten

van de krappe voedselsituatie. Het was immers februari 1945, midden in de hongerwinter. Het uitgekozen doel was boerderij Rehoboth (Nu heeft de Here ons ruimte gemaakt, zodat wij vruchtbaar kunnen zijn in het land", Gen. 26:22), van Klaas van Buuren, de oom van Maarten. Volgens Maarten geen zwarthandelaar. De buit was 400 kg aan voedsel en 17.700 gulden aan contant geld. Veel geld. Mijn ouders kochten in 1936 een nieuwbouwhuis in Hillegersberg, voorzien van CV en badkamer met ligbad, voor nog geen 7.000 gulden. Klaas had dus de waarde van twee en een half huis aan contant geld! Een erfenisje?

Piet Doelman was niet verraden door Jaap Francke. Bij toeval opgepakt na motorpech door een Ortskommandant en drie landwachters. De toedracht wordt niet onthuld in de krant. Gezien de latere afrekening vermoedde Piet wel verraad. Het kan eigenlijk niet anders. Niemand was zijn vrijheid zeker in die tijd, maar zomaar opgepakt worden gebeurde niet vaak. Dat overkwam een leraar van mijn MULO-school wel. Te openhartig in de klas al in het begin van de oorlog. Wat hij zei werd door een leerling overgebieft aan zijn NSB-vader. Gevolg, de leraar verdween voor weken achter de tralies. Landwachters o.a. moesten toezien dat buiten de distributie om geen voedsel vervoerd werd. Eerlijk delen. Dat betekende dat toen de voedselschaarste toenam en vaders, moeders en kinderen de boer op gingen om bij boeren wat eten te kopen.

Die gaven dat mondjesmaat, want er kwamen velen bij hen aan de deur. Landwachters stonden op strategische plaatsen op controle en liep je in de val dan werd alles afgepakt. Tenslotte, dat de schrijver van het boek het niet heeft aangedurfd van te voren contact te zoeken met de nazaten van Piet Doelman is, al zijn redenen ten spijt, m.i. een stoot onder de gordel, laf. Het op deze manier aan deze familie over te laten het uit de krant te moeten lezen is schokkend en buiten elke norm van fatsoen. Bovendien doet het nu aan waarheid af van het gepleegde onderzoek- door de schrijver. Boven een artikel in De Schakel stond "De waarheid is boven tafel gekomen". Dat doet me herinneren aan de Duitse slogan tijdens de oorlog: "Wilt ge de waarheid weten?" Piet Boers, gebaren 1929 te Rotterdam.

Paar

Ik
ma
zo
nou
doc
gla
dat
bev
voo
Not
an
ik w
we
en
Pet
anc
sla
in e
te v
bor
bin
me
Acl
het
't S
zull
nog
't Z
me
dar
op

n
n
6
:
ij
e
t

it
-
n
-
n
n
-

n
:
t

n

Schrijvende Lezers

Het boek van van Buuren

Ik begrijp niet dat iemand als van Buuren, zelf geboren na de oorlog, 66 jaar na de oorlog nog dingen boven water ziet te krijgen die helemaal niet waar zijn, het gaat mij niet over Maas-luis, maar over het Westland.

Ik was zelf 17 jaar toen de oorlog, met de bezetting tot gevolg, plaats had, dus bewust meegemaakt. Hij schrijft b.v. dat het hele verzet niet heeft ge-deugd. De knokploegen, dat waren vrijbuiters en stoere jongens die met revolvers en stenguns allerlei toeren uithaalden, overvallen pleegden en sabotage daden uitvoerden waar alles is misgegaan, de overval op de Boer-derij van z'n oom Klaas waar 17.500 euro is buitgemaakt, maar dat zullen wel gulden geweest zijn, en volgens van Buuren hebben ze dat geld voor eigen consumptie gebruikt, een zwa-re beschuldiging. En onderduikers

kregen geen voedselpakketten, maar bonnen voor brood en dergelijke. Die bonnen haalden ze met overvallen op gemeentehuizen en ook bevolkings-registers. U slaat helemaal de plank mis als het over het Westland gaat, de boeren en tuinders schildert u af of het allemaal zwarthandelaars wa-ren. Ikzelf was ook tuinder en spruit-boer. De groenten en aardappelen werden voor veilingprijs verkocht en ook dat er aan de Maasdijk een Duit-ser woonde die later met een Maas-dijker is getrouwd, nooit van gehoord. Ik woon er toch al zo'n 85 jaar. Ook over die meiden die met de Moffen meegingen; Maasluis was ordelijk verlopen maar aan de Maasdijk was het een bende. Nu ik kan je vertellen dat het er ordelijk aan toe is gegaan. Ik heb er zelf bijgestaan, het was bij Concordia aan de dijk niks geen bende. Maar ja, van Buuren, je weet niet wat het spreekwoord zegt: 'ho-ren zeggen is horen liegen'. Ik zou nog veel meer op kunnen schrijven. Als je wat wil weten, kom je naar mij toe. Ik wil het hierbij laten.

L. Herbert
Maasdijk

© J&S Grootenboer

Schrijvende Lezers

Reactie op "De waarheid is boven tafel gekomen, eerder gepubliceerd in De Schakel en n.a.v. reacties o.a. in Trouw"

Wat drijft de heer Maarten van Buuren een boek te schrijven over het gewapend verzet tijdens de Tweede Wereldoorlog? Zijn verhaal is nogal persoonlijk getint en brengt geen landelijke, behalve slecht onderbouwde, beweringen naar buiten. In elk geval betreffende datgene wat in de pers tot heden vermeld is.

In de eerste plaats gaat het om de "rehabilitatie" dan wel "publiek-eerherstel" van de schlemiel NSBer en landwachter met wat kruimelwerk voor de NSB. De gezegden eerherstel en rehabilitatie zijn onterecht en dat werkt alleen al irritatie op. Het pak slaag van Lein Francke door Piet Doelman, zelf nog kort geleden door de SD onder handen genomen, liep faliekant uit de hand. Het mocht niet. Geen eigen rechter spelen, helemaal fout. Onbegrijpelijk? Hij pakte de vader van Jaap, zijn zoon, als een soort represaille. Had Piet dat soms geleerd van Lein's nazievriendenclub? Hoeveel onschuldige Nederlanders onder kennelijke goedkeuring van Lein, (hij maakte toch zelf deel uit van de "nieuwe orde"), zijn in vijf jaar tijd uit represaille dood, geschoten! Duizend, tweeduizend, drieduizend?! Maarten van Buuren suggereert dat het verzet, nota bene in heel Nederland, een soort misdaadsyndicaat, een maffiabende was.

In Trouw van 5 november schrijft mevrouw Nel van Oosten-Verhulst dat in het huis van haar ouders door bemiddeling van Piet Doelman een joods meisje was opgenomen. Elke week, een half jaar lang, bracht Piet distributiebonnen en kostgeld voor het meisje. En dat brengt me op de overval op de boerderij van Klaas van Buuren de oom van Maarten. Toen de voedselsituatie steeds nijpender werd moesten er onorthodoxe maatregelen genomen worden om de vele onderduikers in hun behoeften te voorzien. Boeren die goed bekend stonden hoefden niets te duchten. Wel zwarthandela-ren, die zwaar misbruik- maakten

van de krappe voedselsituatie. Het was immers februari 1945, midden in de hongerwinter. Het uitgekozen doel was boerderij Rehoboth (Nu heeft de Here ons ruimte gemaakt, zodat wij vruchtbaar kunnen zijn in het land", Gen. 26:22), van Klaas van Buuren, de oom van Maarten. Volgens Maarten geen zwarthandelaar. De buit was 400 kg aan voedsel en 17.700 gulden aan contant geld. Veel geld. Mijn ouders kochten in 1936 een nieuwbouwhuis in Hillegersberg, voorzien van CV en badkamer met ligbad, voor nog geen 7.000 gulden. Klaas had dus de waarde van twee en een half huis aan contant geld! Een erfenisje?

Piet Doelman was niet verraden door Jaap Francke. Bij toeval opgepakt na motorpech door een Ortskommandant en drie landwachters. De toedracht wordt niet onthuld in de krant. Gezien de latere afrekening vermoedde Piet wel verraad. Het kan eigenlijk niet anders. Niemand was zijn vrijheid zeker in die tijd, maar zomaar opgepakt worden gebeurde niet vaak. Dat overkwam een leraar van mijn MULO-school wel. Te openhartig in de klas al in het begin van de oorlog. Wat hij zei werd door een leerling overgebieft aan zijn NSB-vader. Gevolg, de leraar verdween voor weken achter de tralies. Landwachters o.a. moesten toezien dat buiten de distributie om geen voedsel vervoerd werd. Eerlijk delen. Dat betekende dat toen de voedselschaarste toenam en vaders, moeders en kinderen de boer op gingen om bij boeren wat eten te kopen.

Die gaven dat mondjesmaat, want er kwamen velen bij hen aan de deur. Landwachters stonden op strategische plaatsen op controle en liep je in de val dan werd alles afgepakt. Tenslotte, dat de schrijver van het boek het niet heeft aangedurfd van te voren contact te zoeken met de nazaten van Piet Doelman is, al zijn redenen ten spijt, m.i. een stoot onder de gordel, laf. Het op deze manier aan deze familie over te laten het uit de krant te moeten lezen is schokkend en buiten elke norm van fatsoen. Bovendien doet het nu aan waarheid af van het gepleegde onderzoek- door de schrijver. Boven een artikel in De Schakel stond "De waarheid is boven tafel gekomen". Dat doet me herinneren aan de Duitse slogan tijdens de oorlog: "Wilt ge de waarheid weten?" Piet Boers, gebaren 1929 te Rotterdam.

tege-
geval,
tocht g
derij J.
Boom
Deze f
ren 19.
oorlog
Ten vic
woord
en de '
"Conr
En ka
De bur
kant w
wel we
verstar
alleen
Frans
De Sch
Maass

Paa

Ik
ma
zo
nou
doc
gla
dat
bev
voo
Not
an
ik w
we
en
Pet
anc
sla
in e
te v
bor
bin
me
Ach
het
't S
zull
nog
't Z
me
dar
op